

De aardappelrooier van Della Fuega

"Gisteren is geweest en morgen een cadeau."

Bezoek ook de facebook van Roland Daane:
[facebook.com/rdaane](https://www.facebook.com/rdaane)

Roland Daane

De aardappelrooier van Della Fuega

 BRAVE NEW BOOKS

Copyright © 2016 Roland Daane
Uitgeverij Brave new Books

Omslagontwerp: Kimberly Daane
Omslag illustratie: Tamara Daane

ISBN 9789402149302

INHOUD

Personages

6

Proloog

8

Deel 1

14

Deel 2

56

Deel 3

111

Deel 4

148

Epiloog

155

Personages

Dit boek gaat over Paulo die gelukkig getrouwd is met Naira.

In de periode dat ik Paulo en Naira leerde kennen merkte ik dat ik moeite had hun twee dochters uit elkaar te houden. Idaira is de oudste en een ezelsbruggetje hielp me dit te onthouden. De eerste letter van de naam Idaira komt eerder in het alfabet dan de later geboren Yurena die dus de jongste dochter is.

De twee dochters Idaira en Yurena lijken erg op elkaar al zijn ze toch weer erg verschillend. Zo houdt de oudste (Idaira) van de stad en moderne dingen maar haar jongere zus Yurena juist van de natuur en traditie.

Idaira heeft een vriend uit de stad, en dat is Carlos Fernandez en de vriend van de jongste dochter is de indiaan die de naam Wame draagt. Het is eigenlijk Wame Vatnataka Im Hohhoasukame wat vertaald betekent Ones who lived here in the beginning.

Michaylo is een goede vriend en hulp en zijn zoon is David.

*Ieder mens is verschillend geschapen opdat de mensen
elkaar nodig hebben...*

Proloog

Ik vind het belangrijk te vertellen dat dit boek zowel autobiografisch als symbolisch is. De personages doorkruisen op één of andere manier mijn leven en zijn een weerspiegeling van mijn persoon in een bepaalde ontwikkelingsfase die ik heb doorgemaakt.

Het boek is een verhaal want uit alle ontmoetingen die ik in mijn leven heb gehad zijn het de verhalen die mij het meest hebben geholpen.

Ik heb besloten dit boek te schrijven omdat ik gezegend ben met een bijzonder levensverhaal.

Ik ben het resultaat van alles wat ik heb meegemaakt, en mijn levensverhaal heeft me laten worden wie ik nu ben. Ik hoop dat mijn verhaal iets kan betekenen in het leven van anderen opdat zij hun eigen verleden kunnen omzetten in waardevolle lessen, want voor iedereen is hun levensverhaal bijzonder.

Ik ben vooral dankbaar voor alle mensen die mijn pad hebben gekruist, en vooral diegene die even bleven staan om me iets te geven waar ik iets aan had.

Charles Howard, de toekomstige eigenaar van het legendarische renpaard Seabiscuit, besloot om Tom Smith als hoofd trainer aan te stellen. Hij vond Tom terwijl deze een paard trachtte te genezen van een been breuk. Hij vroeg Tom waarom hij het paard probeerde te genezen waarop Tom antwoordde: “Gewoon, omdat ik het kan”. “Ieder paard is ergens goed voor”, sprak Tom overtuigend”, en hij vervolgde zijn betoog met de legendarische woorden: “You know, you don't throw a whole life away just 'cause he's banged up a little”.

We maken in ons leven allemaal dingen mee, en op die manier worden we allemaal nog bijzonderder. We maken leuke dingen mee, minder leuke tot afschuwelijke. Er is een manier om hier waarde uit te halen, niet alleen voor mezelf maar net als Dominicus dat 500 jaar geleden deed, hij gaf. Hij gaf zijn ervaringen door aan iedereen, en hij die er iets mee kon deed dat. Ik ben ervan overtuigd dat je meer terug krijgt dan wat je geeft. Daarbij is dat wat je ontvangt een weerspiegeling van wat je hebt gegeven. Ik hoop daarom dat dit boek zal bijdragen in het gelukkiger en bijzonderder worden.

--:;:--

Toen de te klein gebleven Seabiscuit de grote volbloed War Admiral versloeg maakte dat kleine ventje iets groots waar want dat is wat er gebeurt als kleintjes

denken dat ze groot zijn vertelde zijn eigenaar Charles Howard tegen de pers.

Het was de tijd van de grote crisis in de VS toen een kwart van America werkeloos was. Een tijd van moeilijkheden en mogelijkheden en zo opende dat klein paardje de rensport voor de gewone man. Voor het eerst werd "the in field" opengesteld voor publiek en konden duizenden mensen de race der races bijwonen.

In één keer veranderde de rensport en werd toegankelijk voor de gewone man.

Bijzondere dingen gebeuren als je bijzondere dingen probeert, en zoals Albert Einstein sprak: "Wetenschap brengt je van A naar B, verbeelding brengt je overal".

--:;:--

Het zijn de verhalen die ik kreeg, de mensen die mijn pad kruisten die op mij de grootste invloed hebben gehad, en zo ontmoette ik Hal Moore.

Hij had nooit kunnen bedenken dat zijn bataljon de eerste slag tussen Vietnam en de VS zou meemaken bij La Drang. De statistieken waren tegen hem want voor het eerst werden helikopters ingezet in plaats van paarden, moest hij de strijd aangaan met een overmacht van een zeer gemotiveerde tegenstander, 20.000 kilometer van huis en met slechts een halve bataljon.

"Ik kan jullie niet beloven dat jullie dit allemaal overleven", sprak hij zijn mannen toe voor ze naar Vietnam verscheept werden, "maar ik beloof jullie dat ik

de eerste zal zijn die het slagveld opstapt en ik zal de laatste zijn die het verlaat". Ik neem jullie allemaal mee naar huis, levend of dood".

Het veel te kleine bataljon bleek in staat tot grote dingen. Hal Moore zou uitgroeien tot een van de grootste militaire leiders die de VS heeft gekend. Passievol, professioneel maar bovenal mens bleef hij wat hem kenmerkte als leider.

--:;:--

Ik ben gezegend met een prachtige dochter van wie ik dagelijks nog leer. Ze heeft als naam Kimberly wat een koppeling legt tussen de Kimberly diamantmijn en the Kimberleys. Het contrast van de schoonheid van een diamant en het meest onherbergzame gebied van Australië.

Ondanks alle tegenslagen die een atlete kan meemaken is ze dicht bij haar droom gebleven. Ze heeft wellicht meer redenen gezien om van droom te veranderen maar dat deed ze niet en inmiddels is haar sport haar beroep. Dit beroep brengt dan weer grote kansen waar ze nooit van had kunnen dromen.

Soms wijken we van ons pad af omdat de omstandigheden ons hiertoe dwingen, of je je daartoe gedwongen voelt. Dan is het gemakkelijker om redenen te vinden waarom iets niet lukt dan het is om het om te draaien naar iets wat wel lukt. Zo leerde ik dat het eenvoudiger is om ergens vandaan te bewegen dan

ergens naartoe. Het is gemakkelijker om van ongemakkelijke situaties te vluchten dan te bedenken waar je daadwerkelijk naartoe wilt. Hij die ergens naartoe onderweg is krijgt meer van waar hij naar onderweg is en hij die ergens vandaan vlucht krijgt meer van waar hij van vlucht.

Dit boek is een verhaal, een weerspiegeling van mijn levensverhaal. Ik heb er elementen aan toegevoegd vanuit de verhalen, en mensen die mijn pad hebben gekruisd. Daarmee is het autobiografisch maar geen kant en klare handleiding want zoals ik begon heeft god ons allemaal verschillend geschapen opdat we elkaar nodig hebben.

Naast onze dochter ben ik ook gezegend met een echtgenote die als een rots in de branding, als een vuurtoren in de mist voor me is. Als ik het hart ben en mijn echtgenote het geweten zijn we samen één. Tamara is mijn evenwicht en zonder haar steun en vertrouwen zou ik niet zijn wie ik ben.

Red Pollard, de jockey van het legendarische renpaard Seabiscuit, was revaliderende van het verbrijzelde been

die hij had opgelopen tijdens een val met een ander paard.

Charles Howard en Red bezochten de arts in California om te weten of hij al kon rijden en de doctor sprak de woorden: “If he breaks it again, it's possible he could never walk again”, waarop Howard besloot dat Red de Santa Anita niet zou rijden.

Red Pollard antwoordde: “He just said it's possible. Well, hell, anything's possible. We've proved that already”.

Tegenslagen zal het leven je altijd als een effectbal toegooien. Het gaat er niet om of je het vangt, maar dat je het probeert. Probeer niet te voorspellen wat morgen gaat brengen want gisteren is geweest en morgen onbekend. Leef vandaag!

--:;--

Tom Smith, Charles Howard en Red Pollard bewezen dat het onmogelijke mogelijk was. Een mislukte trainer, bijna failliete auto verkoper en te grote jockey samen met het te kleine paard Seabiscuit.

Red Pollard: “You know, everybody thinks we found this broken-down horse and fixed him, but we didn't. He fixed us. Every one of us. And I guess in a way we kinda fixed each other too”.

Deel 1

Het pittoreske Della Fuega is een bijzondere regio. De laatste jaren komt in de haven een steeds groeiende stroom toeristen die op zoek zijn naar de ongerepte bergketens die zich als een deken uitstrekken tot de in pastel gekleurde woestijn landschap.

Avond na avond neemt Paulo plaats in zijn schommelstoel net als zijn vader voor hem.

Met zijn vrouw Naira en dochters Idaira (de oudste) en Yurena (de jongste) woont Paulo in de boerderij die generaties geleden is gebouwd en sinds al die jaren familie bezit is.

“Prachtig toch,” merkte Naira op “, waar de hemel en aarde als gehuwden versmelten”.

De licht felle oranje zonnegloed die de aarde bedekt voelt warm terwijl de koude avondrust ontwaakt en langzaam verandert de hitte van de dag in een fijn koel briesje waarvan iedereen duidelijk lijkt te genieten.

De boerderij ligt precies tussen de bergen met daarachter het oude vissers dorp aan de ene kant en naar de andere kant de woestijn. Het is er vaak droog en de combinatie met de zandgrond maakt dit bij uitstek geschikt voor de aardappel teelt waarvan het grootste deel wordt gekweekt voor de in het noorden en zuiden gelegen grotere steden.

“Mijn vader sprak altijd erg poëtisch over de vele huwelijken die dit gebied zo bijzonder maken”, antwoordde Paulo. “De hemel en aarde zijn getrouwd door de ring die wij de horizon noemen en zo kennen we hier de warmte en koelte die zich steeds afwisselen waardoor de natuur in de avond tot rust komt na de hitte van de dag”, vervolgde hij. “Het natte tegen de bergen opgeworpen land en dorre woestijn ontmoeten elkaar precies op onze boerderij, en de verschillen die de natuur ons geeft vindt in Della Fuega haar ultieme balans en dat maakt het hier zo bijzonder”. De algehele balans van de onderlinge verschillen is waar de ware kracht zich verbergt voor diegene die het geheel niet ziet.

“Mijn vader zei altijd dat datgene wordt versterkt waar je als mens je aan stoort”, vervolgde Paulo. “Dus als je last hebt van de hitte is dat een manier van de natuur om je te vertellen dat je vergeet om de balans te zien die de hitte van de dag en koude avonden kenmerken”, sprak hij.

Terwijl de warme goudgele avondzon vredig aan de avond hemel hing in kracht verloor van de pasteloranje avondgloed stak Paulo vanuit zijn luie schommelstoel zijn oude pijp op. Zijn dochter Yurena zat naast hem en merkte in de verte een vreemdeling op die in de richting van hun huis kwam aangelopen terwijl ze opmerkte dat Paulo duidelijk genoot van zijn pijp.

“Deze pijp brengt samen met de liefde van de tabakmaker het genot,” antwoordde Paulo “, en lang geleden zat jouw grootvader in exact deze stoel toen ik hetzelfde opmerkte vanuit de stoel waar jij nu zit”. “Jouw grootvader Paul antwoordde toen dat ik oog had voor de kleine dingen en dat talent moest ik koesteren want in de details schuilt de ware grootsheid, waar ik toen niets van begreep”, zei hij vervolgens.

“Bedoel je dat je vanuit de verte kunt zien dat de vreemdeling die daar komt aangelopen een stedeling is en dat je dat eigenlijk van hieruit al kunt zien”?

“Ja zoiets,” antwoordde Paulo. “De meeste mensen hebben geen oog voor de details terwijl ze aandacht hebben voor het groter plaatje” merkte Paulo op. “Mensen zien de details en kunnen het groter plaatje niet zien of alleen het groter plaatje zonder zich bewust te zijn van de details,” merkte Paulo “, maar misschien bedoelde jouw opa wel dat het moeilijk is als mens om beide gelijktijdig te kunnen zien en dat je deze kunst moet ontwikkelen voor het echt aantreedt”.

“Die vreemdeling is niet zomaar een stedeling, hij is op zoek” zei Paulo.

“Maar hoe dat zo?” vroeg Yurena.

“Daarin schuilt die moeilijkheid,” zei Paulo toen “, want kijken doe je met je ogen en je levens ervaring”. “Hoeveel vreemdelingen komen er hier eigenlijk langs en wat zijn dat dan voor mensen?” vroeg Paulo wetende dat Yurena niet direct een antwoord zou hebben.

“Daar heb ik nooit bij stilgestaan,” antwoordde Yurena.